

Порядок створення активної спільноти в умовах карантину

У нашій [попередній публікації](#) було представлено методику віддаленого вироблення, обговорення та прийняття рішень (позицій) активними спільнотами у складі великих груп (від 20 осіб). Розглянемо порядок створення активної спільноти, яка була б здатною системно діяти у відповідності до цієї методики.

Сила і затребуваність сучасного лідера полягає не в тому, скільки людей він може захопити своєю харизмою і повести за собою, а у його здатності організувати безперервне виробництво сукупності достатньо компетентних розв'язок актуальних проблем та викликів, що безперервно виникають у реальному часі, а також організувати процес їхнього ефективного поширення серед широкого загалу.

Це дозволяє припустити, що ключовим у процесі створення активної спільноти є пошук достатньо фахових експертів у кожному із секторів її діяльності. На наш погляд, це більш важливий момент, ніж пошук і залучення політиків та активістів, оскільки без експертів така спільнота за деякий час або просто розійдеться через втрату сенсу спільної діяльності внаслідок усвідомлення своєї низької компетентності, або продукуватиме дилетантські позиції, які не дозволять їй нарощувати авторитет та пізнаваність у суспільстві. В той же час до успішної спільноти, яка стане здатна злагоджено і ефективно працювати у складі зростаючої великої групи без втрат початкових якостей, нові учасники – політики й активісти – приєднуються самі.

Важливим моментом також є те, що системна взаємодія з різнопрофільними експертами у процесі спільної діяльності по виробленню позицій зумовить ефективне самонавчання усіх членів спільноти, розширення їхнього кругозору та отримання практичних навичок у всіх секторах діяльності спільноти.

Лідери або ініціатори створення активної спільноти повинні запропонувати залученим експертам взяти участь у діяльності відповідних секторальних груп, виходячи з актуальності самих секторів та їхньої відповідності до обраної мети спільноти. Остаточне визначення спеціалізації в рамках кожного сектора – за експертами, оскільки тематика діяльності відповідної секторальної групи має бути **сродною працею** останніх. Очевидно, що чим більше буде залучено різнопрофільних експертів, тим у ширшому діапазоні зможе працювати така спільнота.

У разі залучення двох-трьох експертів, що спеціалізуються на проблематиці певного сектору, і отримання їхньої згоди працювати у відповідній секторальній групі, до них повинен приєднатися один з політиків-ініціаторів (далі – **координатор**) і вони разом мають визначити початкові, найзагальніші базові принципи діяльності спільноти в цьому секторі. Визначені у такий спосіб принципи мають погодити усі інші координатори спільноти, які складають її координаційну раду.

Після цього, спираючись на погоджені базові принципи, координатори зможуть залучати до діяльності у складі секторальних груп інших політиків і/або громадських активістів. При цьому чисельність кожної секторальної групи не повинна перевищувати 10 осіб. Основною вимогою до потенційних членів спільноти є **висока компетентність або готовність набути таку компетентність у відповідних секторах**. Це зумовлено **базовим принципом діяльності спільнот, що діятимуть за розробленою нами методикою діяльності, – максимізацією фахового рівня вироблених позицій**. Тому усі, хто вирішить стати членом такої спільноти, мають розуміти і погодитися, що вони будуть періодично витратити власний час для участі у спільних заходах у відповідності до запровадженої методики діяльності. При цьому одним із важливих **обов'язків** кожного члена спільноти стане поширення її позицій у соцмережах.

Усі учасники спільноти – політики, експерти і активісти мають погодитися, що її пріоритетом буде не прийняття їхніх і/або ідеально правильних рішень, а уникнення конфронтації, збереження добрих стосунків всередині спільноти і, як наслідок, системне проведення зборів секторальних груп спільноти, підчас яких у будь який момент можна ініціювати перегляд будь якого рішення, якщо виявлено ознаки його хибності.

Після завершення формування перших трьох секторальних груп можна розпочинати діяльність спільноти із проведення її установчого віддаленого пленарного засідання, на якому, серед іншого, координатори повинні запропонувати для обговорення або затвердження варіанти назви спільноти та оголосити сформований ними порядок денний перших віддалених засідань секторальних груп.

Спільнота може створюватися як постійно діюча або як тимчасова структура із визначеним терміном функціонування, яка діятиме на основі розробленої нами методики в умовах, що максимально наближені до реальних. Після завершення цього терміну члени тимчасової спільноти самі вирішуватимуть, чи продовжити свою діяльність, чи змінити порядок роботи, чи саморозпуститися.

Запуск, наладка і синхронізація колективної віддаленої діяльності займе певний час (за нашою оцінкою – до трьох місяців). Очевидно, що на початку не

обійдеться без збоїв, помилок та суперечностей, виправити які можна лише впродовж проходження кількох послідовних циклів запровадженої методики колективної діяльності. Це повинні усвідомити усі залучені політики, експерти і громадські активісти і з розумінням проходити організаційне злагодження протягом означеного періоду.

Для повноцінної віддаленої роботи у спільноті кожен її член повинен мати комп'ютер з камерою та мікрофоном, та підключений інтернет. Після завершення організаційного злагодження частину колективної віддаленої діяльності можна буде провадити і через смартфон.

Перелік додатків.

Додаток I. Форма у хмарі «[Принципи і цінності спільноти](#)».

Додаток II. Форма у хмарі «[Порядок денний роботи секторальних груп](#)».

Додаток III. Форма у хмарі «[Список пріоритетних питань порядку денного секторальної групи](#)».

Додаток IV. Форма у хмарі «[Проект рішення](#)».